

Publicerad 2007-05-23 08:10 av LENA ESSENHOLM SVENSSON

Min bästa väns pappa gick bort mycket tragiskt, så detta skrev jag menat till hennes mamma...

Men det är så här det känns när någon gått bort. När man inte ser ljus någonstans.

I MORGON

LETA I DITT INNERSTA

FÖRSÖK TA FRAM DE GODA DAGARNA

EN LITEN STRIMMA AV GLÄDJE

SOM JUST NU LIGGER BEGRAVD

LÄNGST IN

I DITT HJÄRTAS MÖRKA KAMMARE

SÖK SEDAN

DEN VÄG

DU ALDRIG VÅGAT GÅ

ÄVEN OM VÄGEN SYNS KROKIG

FÖR DIG JUST NU KANSKE

OFRAMKOMLIG

MEN MORGONDAGEN JAG VET

BÄR TILL EN NY VÄRLD

FULL AV GLÄDJE OMSORG OCH TILLIT

OMSORG FRÅN DINA NÄRA OCH KÄRA

I HELA DITT LIV

HAR DU KÄMPAT

DU STÅTT KUVAD

DU STÅTT VEK

DET HAR FUNNITS DAGAR

DÅ DU SKREK OCH GRÄT

OCH SA

JAG ORKAR INTE MER

NU STÅR DU HÄR FRAMFÖR OSS

OCH TAR ETT TYST FARVÄL

AV HONOM SOM DU ÄLSKAT

HAN SOM INTE ORKADE MER

RES DIG EFTER SORGEN
DU ÄR
DEN STARKASTE AV ALLA

VI LOVAR
ATT SEDAN EFTERÅT
TA DIG FRAM TILL VÄGEN
SOM DU ALDRIG VÅGAT GÅ

DEN VÄGEN BÄR TILL LYCKA

VÄGEN SOM SYNS ÄNDLÖS

VI BER DIG
KÄMPA ORKA GÅ

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LENA ESSENHOLM SVENSSON med Poeter.se id #11127 innehar upphovsrätten